

ZA SREČO NI POTREBNO VELIKO

V četrtek, 23.3. 2017, smo se učenci devetega razreda OŠ Šenčur v okviru projekta Erasmus+ odpravili v Preddvor, v dom za starejše občane. Tam so nas toplo sprejeli. Naš namen je bil vsakemu stanovalcu pričarati nasmeh na usta. Hoteli smo razveseliti vse. Vse tiste, ki obožujejo petje, ples in igranje, tiste, ki uživajo ob poslušanju zvoka violine, kitare in harmonike, tiste, ki zaidejo v svoj svet ob branju pesmi, in seveda vse tiste, ki se radi sladkajo. Tudi letos smo učenci sami spekli piškote, jih lepo aranžirali in vsak paketek opremili z lepimi mislimi.

Program smo začeli z nepogrešljivo harmoniko in veselo Golico. V uvodu smo se glede na bližajoči praznik spomnili vseh mater in očetov z recitacijama Super mama in Tata. Ker so nam dedki in babice kot pravi prijatelji, smo tudi njim posvetili pesem. Izvedli smo kar nekaj glasbenih točk. Učenke so pele ob spremljavi kitare ali harmonike.

Da bi se jim še bolj približali, je bila ena izmed teh pesmi tudi Tri planike. Letošnji sladkorček pa je bil sodobno odigran Prešernov Povodni mož, po predlogi, ki jo je napisal Andrej Rozman Roza. Igra je bila odigrana sproščeno, poskočno, ob spremljavi kitare in s polno smeha. Poslušalci so bili navdušeni nad spretnim igranjem violine ene od učenk. Ob koncu je sledila še recitacija o angelih varuhih, ki nas spremljajo in varujejo skozi celo življenje. Slovo pa ni šlo brez zvoka poskočnic izpod prstov naše harmonikašice. Predno smo se poslovili, pa so nas tudi stanovalci doma nagradili ne samo z aplavzom, ampak so nas presenetili z ročno izdelanimi metuljčki, ki so jih pripravili za nas.

V ta nastop smo vložili kar nekaj truda, saj smo v šoli pridno vadili. Na koncu pa je tudi nas čakala manjša pogostitev s sladkimi dobrotami. Upamo, da so naši gledalci uživali, tako kot smo tudi mi med njimi.

EMA BALKOVEC